

Zbirka odločb sodne prakse

Zadeva C-328/12

**Ralph Schmid
proti
Lilly Hertel**

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof)

„Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah — Uredba (ES) št. 1346/2000 — Postopki zaradi insolventnosti — Tožba za izpodbijanje pravnih dejanj zaradi insolventnosti — Stalno prebivališče tožene stranke v tretji državi — Pristojnost sodišča države članice, v kateri je središče dolžnikovih glavnih interesov“

Povzetek – Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 16. januarja 2014

1. *Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah — Postopki zaradi insolventnosti — Uredba št. 1346/2000 — Področje uporabe — Čezmejni element, ki se nanaša izključno na eno državo članico ali na tretjo državo — Vključitev*

(Uredba Sveta št. 1346/2000, člen 3(1))

2. *Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah — Postopki zaradi insolventnosti — Uredba št. 1346/2000 — Mednarodna pristojnost za uvedbo postopka v primeru insolventnosti — Tožba za izpodbijanje pravnih dejanj zaradi insolventnosti proti toženi stranki, ki nima stalnega prebivališča na ozemlju države članice — Pristojnost sodišč države članice, v kateri je bil uveden postopek zaradi insolventnosti — Nemožnost, da tretje države zavezujejo odločbe, ki jih je izdalo navedeno sodišče — Nevplivanje*

(Uredba Sveta št. 1346/2000, člen 3(1))

1. Uporaba člena 3(1) Uredbe št. 1346/2000 o postopkih v primeru insolventnosti v splošnem ne more biti odvisna od obstoja čezmejne povezave z drugo državo članico.

(Glej točko 29.)

2. Člen 3(1) Uredbe št. 1346/2000 o postopkih v primeru insolventnosti je treba razlagati tako, da so sodišča države članice, na ozemlju katere je bil uveden postopek zaradi insolventnosti, pristojna za odločanje o tožbi za izpodbijanje pravnih dejanj zaradi insolventnosti proti toženi stranki, ki nima stalnega prebivališča na ozemlju države članice.

Uskladitev pravil o sodni pristojnosti za odločanje o tožbah za izpodbijanje pravnih dejanj zaradi insolventnosti v Uniji namreč prispeva k doseganju ciljev, ki se ju poskuša doseči s to določbo, in sicer povečati predvidljivost sodne pristojnosti na področju insolventnosti in s tem pravno varnost, ne glede na to, ali ima tožena stranka stalno prebivališče v državi članici ali v tretji državi.

To, da določbe navedene Uredbe, ki se nanašajo na priznavanje in izvrševanje sodnih odločb, ki jih je izdalo sodišče, ki je uvedlo postopek zaradi insolventnosti, ne morejo zavezovati tretjih držav, ne preprečuje uporabe pravila o pristojnosti iz člena 3(1) te uredbe. Poleg tega, čeprav se v konkretnem primeru ne bi bilo mogoče opreti na Uredbo glede priznavanja in izvrševanja sodnih odločb, je včasih priznanje in izvršitev sodbe, ki jo izda pristojno sodišče, mogoče doseči na podlagi dvostranske konvencije. Poleg tega, tudi če do priznanja in izvršitve take sodbe v državi, v kateri ima tožena stranka stalno prebivališče, na podlagi dvostranske konvencije ne bi prišlo, bi to sodbo lahko na podlagi člena 25 Uredbe št. 1346/2000 priznale in izvršile druge države članice, zlasti kadar bi bil del premoženja te tožene stranke na ozemlju ene od teh držav.

(Glej točke 33 in od 37 do 39 ter izrek.)